

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 48. Hungaria vastatur a Tartaris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. *bertatem illos restituere debes. Id serio*
A.C. 1241. *cogita! Nam Regnum Gallicum non est*
tam infirmum, ut insectationes tuas ampli-
us ferat. His litteris haud defuit ef-
fectus, dum Imperator quanquam invi-
tus Gallos omnes dimisit liberos.

Ric. S. Ger.
p. 1036.

Interim se longius semper in Italia & latius extendebat, vastans agros circumjectos urbibus ingressum denegantibus. Faventia Fanum, dein Spoletum, hoc capto Assisium venit: & sumptibus belli suffecturus, sui in Italia Regni Præsules mense Junio Melphiam convocatos astrinxit, ut sibi Domino suo templorum thesauros, scilicet supellectilem argenteam, ornamenta serica, & gemmas commodarent; id quod per duos menses proximos urgebat. Omnes has opes in urbem S. Germani prope Montem Cassinum congeri iussit. Inter alia mensa aurea, quæ hoc in cœnobio ante aram S. Benedicti stabat, & argentea ad altare Beatissimæ Virginis posita auferebatur. Sed Ecclesiæ thesaurorum partem pecuniis redeemerunt.

§. LXVIII.

Vastitas Hungariæ a Tartaris illata.

Ibid. Eodem mense Junio 1241 Imperatori nunciatum est, Tartaros magis semper

per magisque progressos, victo Hungariae Rege in foribus Germaniae stare. Rex ipse Episcopum Vaccianum ad eum misit cum epistolis, per quas & se & Regnum suum illi subiectum fore spondebat, si hoc a Tartaris tueretur. Ducebat eos Bathus seu Baido Ginguiscani nepos, Occidentem ac Septem triones versus procedens interea, dum Ogtajus cognatus ejus Orientem impugnabat, ubi Regnum Sinarum in ditionem suam redigit. Bathus Russos, Bulgaros, Sclavos aggressus, etiam Cuthenum Comanorum Regem profligavit, qui pro se suaque familia perfugium a Bela Hungarorum Rege petiit, se in ejus potestate fore, ac Religionem Christianam amplexurum pollicitus. Annuit Bela cum gaudio, tot animas Christo adjunctum iri sperans. Sed Comani etiamnum barbari, & quorum bona in re pecuaria consistebant, Hungaris & grandia intulere mala, & Regem Belam exosum reddiderunt.

Interim Tartari Russiam ingressi, captam Kioviam urbem tunc principem incolis omnibus trucidatis funditus everterunt; & vastata Polonia, cujus Dux Henricus in proelio cecidit, invasere Bohemiam; sed repulsi quendam e Ducibus suis primariis Betam nomine amiserunt. Hanc irruptionem Dux Brabantiae percepit per epistolam generi sui Dynastae

Sæcul XIII.
A.C. 1241.

Abulfar.

p. 310.

Haito c. 22.

G. Nang.

Gesta p. 340.

Roger. De-

struct. Hung.

c. 2.

Matth. Par.
p. 496. 497.

Dubrav. lib.

16. p. 131.

M. Par. ibid.

Hist. Ecclesiast. Tom. XX.

C c Sa-

Sæcul. XIII. Saxonici Dominica *Lætare* 10 Martii an.
A C. 1241. 1241 datam, quam ad Episcopum Parisiensem misit. Regina Blanca tam tristis nuncio territa, ad S. Ludovicum, *Ubi es fili mi*, clamabat. Accessit iste, &: *Quid est, o mater mea*, inquebat. Illa gravi suspirio ducto soluta in lachrymas, *Quid agendum*, aiebat, *dilecte fili*, *hoc rerum in articulo*, *dum Ecclesie nobisque omnibus*, *quotquot sumus*, *interitus imminet?* Ad ea Sanctus Rex: *Divinum speremus auxilium! Si Tartari veniant*, *detrudemus eos in orcum*, *aut illi nos in cælum mittent.* Hoc dictum non tantum Ordini Nobilium Gallicorum, verum etiam vicinis populis animos addidit.

Roger. De-
fruct. c. 14.

Compertum est in Hungaria, Tartaros ejus fines Russiam versus depopulari elapso post ingressum Comanorum anno, nempe circiter Natalem Christi an. 1240. Tum vero Rex Bela totum per Regnum edici curavit, ut Ordo Nobilium ad primum imperium in hostem ire paratus esset. At Hungari plerique Regem perosi similes de Tartarorum accessu rumores sæpe sparsos falsosque fuisse causabantur. Alii perhibebant, eorum authores esse Præfules, qui se vellent absolvere a necessitate petendi Romam, quo ad concilium a Papa vocati essent. Nemo tamen ignorabat, Hugolinum Archiepiscopum Colociensem Venetias misisse, qui pete-

peteret, ut ipsi & aliquot Suffraganeis
 ejus triremes reservarentur, ac ne abirent
 ex Hungaria, invitos a Rege cohibitos
 fuisse. Sub tempus verni jejunii an. 1241
 crescente semper rumore de appropinqua-
 tione Tartarorum Rex Budam delatus
 Præsules Proceresque convocavit ad de-
 liberandum de mediis tuendi Regnum.
 Quarta jejunii verni hebdomade, die Mar-
 tis 12 Martii commissa ibi pugna acerrima
 Bathus Ruslica Regni porta potitus
 per exercitum suum e quingentis ho-
 minum millibus constantem cœpit vasta-
 re rura, incendere pagos, enecare inco-
 las omnes sine discrimine sexus vel æta-
 tis. Sequenti die Veneris 15 Martii di-
 midii diei itinere Pesto aberat ex adver-
 so Budæ ad Danubium sito. Continuan-
 tes vastationem Tartaros aggressurus e-
 rat Archiepiscopus Colociensis: sed vi-
 ctus probrosam capeffere fugam cogeba-
 tur. Benedictus Episcopus Varadinen-
 sis, cum illos diruta Agria Episcopi ac
 Ecclesiæ thesauros diripere audiisset, &
 pariter in eos copias duxisset suas, mili-
 tati dolo deceptus succubuit.

Rex Bela Agriam usque progressus
 Tartaros fugam simulantes invadere vo-
 lebat: sed Hungaris, qui eorum pugnan-
 di modum nesciebant, Regemque suum
 parum amabant, ad internecionem cæsis,
 Belæ id unicum saluti fuit, quod in-

Cc 2 cogni-

Sæcul. XIII.
 A. C. 1241.

c. 15.

c. 16.

c. 21.

c. 27.

c. 28.

Sæcul. XIII.

A. C. 1241.

c. 30.

incognitus aufugeret. Hoc infausto die aliquot Præfules perempti sunt; Matthias Archiepiscopus Strigoniensis, in quo magnam Rex fiduciam posuerat; Huginus Archiepiscopus Colociensis, illustri ortus genere, atque grandia ad negotia præ cunctis idoneus; Georgius Episcopus Jaurinensis, a doctrina sua commendatus; Raynaldus Transylvanus Episcopus Nitriensis ob mores suos laudatissimus; Nicolaus Sebenicensis in Dalmatia Ecclesiæ Præpositus, Regis Procellarius, qui e Tartaris præcipuis quendam sua prius mactavit manu, quam morte occumberet: nam hi Præfules pugnantibus interempti sunt. Hæc clades terram constraverat cadaveribus, quæ per bidui viam dispersa, capite truncata alia, alia in partes dissecta jacebant. Multi aquis suffocati, multi una cum pagis & templis combusti sunt: multis etiam aër tot cadaverum foetore infectus vitam eripuit, illis præsertim, qui faucii ac semimortui in sylvas se abdiderant. Denique, cum agri triennio, quo Tartari manebant in Regno, coli haud possent, ex fame malorum cumulus accessit.

70.

Therock.

Chr. c. 74.

c. 34.

Capto Varadino, cum Ecclesia Cathedralis, in quam multæ sceminæ nobiles confugerant, contra hostes defenderetur, injectis ignibus eam cum omnibus inclusis concremarunt. Aliis in templis omne

omne impuritatum & sacrilegiorum genus commisere. Postquam mulieres constupraverant, eodem loco eas necabant. Frangebant vasa sacra, sepulchra Sanctorum disrumpebant, horum reliquias pedibus calcabant. Ex hoc exemplo conjici potest, alibi quid fecerint. Ita per æstatem anni 1241. omnem trans Danubium regionem usque ad confinia Austriæ, Bohemiæque ac Poloniæ devastarunt. Rex Bela in Dalmatiam profugit salvus, nec nisi post Tartarorum abitum rediit, nimirum anno 1243.

Sæcul. XIII.
A. C. 1241.

c. 37.

c. 38.

§. XLIX.

S. Hedwigis Polonicæ obitus.

Henricus Poloniæ Dux, in hac Tartarorum incursione occisus, Ducem Henricum tribus abhinc annis extinctum & S. Hedwigem parentes habuerat. Hæc necem filii divinitus cognitam haud minus fortiter quam mortem conjugis tulit. Procul aberat, ut in lachrymas iret; sed Principis Viduam, & Abbatissam Trebnitiensem filiam suam dolore oppressas videns, *Hæc est voluntas Dei, ajebat; & quidquid ei placet, nobis esse acceptum debet.* Tum oculis manibusque ad cœlum sublatis addidit: *Gratias tibi ago Domine, quod talem mihi dederis filium, qui per omnem vitam suam me coluit &*

*Vit. ap. Sur.
15. Oct. c. 3. 8.*

C c 3   amavit,